

та и нейни тѣ упражненія, но усѣщатъ едно благодареніе, кога сочиняватъ писма, и нѣща, кои то сж споредъ силата имъ.

3-о. Грамматика та, коя то е основаніе на всяко поученіе за слово то, продѣлжава ся до право то сочиненіе на всяка мысль общо, безъ да испытва видове тѣ на мысль та. А писменна та наука начнава отъ най просты тѣ мысли, и поучава за разны, безъ да гледа за художественно и Риторическо слово, но преотговорява читателя за него. И естество то прочее, ми ся струва, показва, и опыта, какъ писменна та наука треба да ся предава на ученицы тѣ послѣ Грамматика та, и тѣй да варватъ споредъ философическо то порѣчанѣ, отъ лесны тѣ кѣмъ по мѣчни тѣ.

4-о. А зашто то художнословіе то на Грамматика та най сетнѣ приказва занѣкои си упростенни преступленія, кои то называватъ; фигуры, видове, формы (*σχηματα*) и. п. Неправелии имена, глаголи и пр.; Такожде и сочиненіе то приказва най сетнѣ за нѣговы тѣ си; А и художество то на слово то говори за много отъ тѣхъ; зато и мы начнаваме отъ тѣхъ, зашто то сж по' прости, и като мостъ, презъ кого то минуваме, като ся научимъ сочиненіе то на мысли тѣ, за да зафанимъ да сочиняваме. Но мало ще говоримъ по напредъ за періода за да не доде мѣчно на ученицы тѣ, като слѣдуватъ фигуры тѣ на слово то.

ГЛАВА I.

3 А ПЕРИОДА.

--- cunt certi denique fines, quos ultra
citraque nequit consistere rectum. По г.

5-о. Подлежаще то, сказуемо то, и связка та думатъ ся Предложеніе. Подлежаще то е, за кое то